

2 Κείμενα απ' το Κίεβο

αναδημοσίευση από "A ruthless critique against everything existing"

Μια μικρή εισαγωγή

Η κατάσταση στο Κίεβο είναι σίγουρα αντιφατική και θολή, όπως κάθε κοινωνική σύγκρουση. Σε καμία ιστορική εποχή - ούτε καν οι τιμημένοι, για κάποιους μπολσεβίκοι ή ο Μαχνό για άλλους- δεν υπήρξε κίνημα χωρίς αντιφάσεις και πισωγυρίσματα, πόσο μάλλον στον καιρό της δημοκρατίας και του κεφαλαίου, που τα πάντα είναι δεμένα σε ένα αντιφατικό όλο. Όποιος ψάχνει "καθαρές" επαναστάσεις έχει πολύ ψάξιμο ακόμα. Η σύγκριση διαφόρων εξεγέρσεων ως καλύτερων ή χειρότερων, προσπερνά στα τυφλά το ευμετάβλητο των κοινωνικών κριτηρίων ως αποτύπωση των ίδιων ανταγωνισμών, που υποτίθεται πως κρίνει, ενώ αγνοεί τα γεγονότα ως διαλεκτικό αποτέλεσμα προηγούμενων αντιφάσεων. Συνεπώς η σύγκριση μεταξύ Βοσνίας και Κιέβου, είναι άστοχη, και κυρίως πολιτική, πέρα από τις ιδιαίτερες συνθήκες που γέννησαν τα γεγονότα, είναι κριτικές της μορφής. Στο πλαίσιο αυτό οφείλουμε να δούμε τα γεγονότα, όχι ως πολιτικά αντίθετα που συγκρούονται, αλλά ως αντιφατικές ενότητες σε αποσταθεροποίηση. Αυτό που κάνουμε-που προσπαθούμε να κάνουμε - είναι να δούμε με ποιον αντιφατικό τρόπο τα υποκείμενα της καπιταλιστικής ολότητας προσπαθούν να επιλύσουν και να ξεφύγουν από την ίδια τους την πραγματικότητα και ουσιαστικά από τον ίδιο τους τον εαυτό, τι διακυβεύματα και όρια βάζουν στον εαυτό τους. Σε τελική ανάλυση η καπιταλιστική-και όχι η οικονομική απλά- κρίση σε ποιο βαθμό είναι αδυναμία αναπαραγωγής της αξίας και σε ποιο βαθμό η διαδικασία επαναφοράς της; Με λίγα λόγια δεν θέλουμε να δικαιολογήσουμε την Ουκρανία ή να υποτιμήσουμε τη Βοσνία (ή το αντίστροφο). Κοιτούμε κριτικά τις μορφές που παίρνει η ταξική πάλη σε κάθε χώρα, ως αντιφάσεις του ίδιου τους του εαυτού.

Θέλοντας να κάνουμε ένα μικρό update για τα γεγονότα στο Κίεβο, να δούμε προς τα που εξελίσσονται, και κυρίως να δούμε τις ανησυχίες των ανθρώπων εκεί, τις αντιφάσεις τους, και να τις συγκρίνουμε με τις δικές μας. Τι λένε λοιπόν οι άνθρωποι του Κιέβου τώρα που τα πράγματα έχουν «ηρεμήσει» λίγο.

Οι λόγοι για τους οποίους βγήκαν οι διαδηλωτές στον δρόμο σύμφωνα με τελευταία δημοσκόπηση. Τι ζητούν, ποια είναι η σύνθεση τους, θα διαπραγματευτούν με την κυβέρνηση; Η σύνθεση των διαδηλωτών, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς δείχνει ότι οι εξεγέρσεις της εποχής μας είναι η εξεγέρσεις του υποκειμένου της μεσαίας τάξης - του απόλυτου και πιο διάσημου καπιταλιστικού ονείρου - που δεν μπορεί να βρει την ολοκλήρωση του στην κοινωνία της κρίσης, και ένα κράτος που δεν μπορεί πλέον να του το προσφέρει αυτό. Μια αντίφαση που εμφανίζεται ως έλλειμμα δημοκρατίας. Ποιοι διαδηλώνουν λοιπόν στο Μαϊντάν;

Σύμφωνα με τελευταία δημοσκόπηση το 88% των διαδηλωτών προέρχεται από πόλεις άλλες πέρα του Κιέβου. Σε ποσοστό 81% διαδηλώνουν για την απελευθέρωση των διαδηλωτών και ενάντια στα μέτρα καταστολής. Σε αντίθεση με όσους παρουσιάζουν το Μαϊντάν ως μια αμιγώς "ουκρανική" ή «ουκρανοποιημένη» εξέγερση, το 25% των διαδηλωτών δηλώνει ως γλώσσα του τα ρώσικα, το 54,6% και τις δύο γλώσσες και μόνο το 18,6% ως μόνη γλώσσα του τα Ουκρανικά. Η συντριπτική πλειοψηφία των διαδηλωτών παρουσιάζεται να είναι πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (62%) και ένα 22% που είναι φοιτητές αλλά δεν έχουν ολοκληρώσει τις σπουδές τους σε κάποιο πανεπιστήμιο. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι παρουσιάζεται σχετική ισοψηφία μεταξύ γυναικών και αντρών στα οδοφράγματα και τις πορείες (57,2 άνδρες 42,8 γυναίκες). Το μεγαλύτερο

ποσοστό των διαδηλωτών δηλώνει ότι κατέβηκε στους δρόμους μετά τα τελευταία κατασταλτικά μέτρα και νόμους(69,6%) και πως λίγο παίζει ρόλο η θέση και οι εκλύσεις της αντιπολίτευσης(5,4%).

Η σύνθεση του κόσμου είναι εντυπωσιακή καθώς οι περισσότεροι είναι σχετικά νέοι(30 χρονών) με ανώτερες σπουδές,(39,5%) και οι υπόλοιποι είναι 13% φοιτητές σε πανεπιστήμια, 9,4% συνταξιούχοι και 8% σύμβουλοι επιχειρήσεων. Η πλήρης δημοσκοπήση εδώ.

Πως σπάνε, έστω και λίγο, οι ρόλοι μέσα σε μια διαδικασία; Από τους ρόλους του εμπορεύματος μέχρι τους έμφυλους ρόλους;

Κείμενο 1

Γυναικείες αυτοάμυνες στο Κίεβο

Μέσα σε ένα μικρό γυμναστήριο κοντά στην πλατεία Ανεξαρτησίας του Κιέβου, μια κοντή και δυναμική μελαχρινή δείχνει σε άλλες γυναίκες αυτοάμυνα . «Θα πρέπει να δώσετε μεγαλύτερη προσοχή στα πόδια σας», λέει η προπονητής. «Πρώτα θα κάνετε βήματα και μόνο τότε θα γυρίσετε το σώμα σας»

Μπορεί να μοιάζει με ένα κανονικό μάθημα γυμναστικής γυναικών. Αλλά στην πραγματικότητα, οι γυναίκες είναι μέλη μιας πρόσφατα συσταθείσας γυναικείας μονάδας αυτοάμυνας στο EuroMaidan. Δύο από αυτές που σχηματίστηκαν ξεχωριστά ανάμεσα στους διαδηλωτές τις τελευταίες δύο εβδομάδες.

Έχουν διακριτούς στόχους, αλλά διαφέρουν και ως προς τη δομή και την ιδεολογία. Έχουν εκατοντάδες υποστηρικτές οι οποίες προτιμούν χακί στολές παρά τα τακούνια στιλέτο.

«Η Sotnya μας (μονάδα) έγινε επειδή οι γυναίκες δεν επιτρέπεται να εισέλθουν στην σκηνή των συγκρούσεων στην Hrushevskoho επειδή είναι γυναίκες», λέει η ακτιβιστής του EuroMaidan, Ruslana Panukhnyk, οργανωτής μίας από τις μονάδες. Έχει 30 μέλη πυρήνα, και περίπου 800 οπαδούς που θα ήθελαν να συμμετάσχουν.

Η απαγόρευση, η οποία όπως λέει η Panukhnyk εισήχθη στις 20 Ιανουαρίου, ήταν η τελευταία σταγόνα για τις γυναίκες, οι οποίες αποφάσισαν να πολεμήσουν τόσο για την ελευθερία και την ισότητα .

«Αυτές οι προπονήσεις αυτοάμυνας θα βοηθήσουν τις γυναίκες να καταλάβουν ότι μπορούν να κάνουν τα ίδια πράγματα με τους άνδρες», λέει ο Olena Σεφτσένκο, μία επαγγελματίας αθλητής και προπονητής της μονάδας .

Η επικεφαλής της άλλης μονάδας , Irma Krat, λέει ότι είναι βαθιά εξοργισμένες με την «υποκρισία των ανδρών». Στις 19 Ιανουαρίου, την ημέρα που ξεκίνησαν οι συγκρούσεις, οι γυναίκες έσκαβαν το λιθόστρωτα έξω από το πεζοδρόμιο στην οδό Hrushevskoho για άλλους ακτιβιστές για να ρίξουν πέτρες στην αστυνομία αστυνομία.

«Όταν οι Berkut πυροβολούσαν με τα όπλα σε διαδηλωτές, οι άνδρες από το EuroMaidan δεν μου προσφέρουν ούτε ένα κράνος» η Krat λέει. «Και όταν οι συμπλοκές είχαν τελειώσει, οι άνδρες μου απαγόρευσαν να εισέρχομαι στο δρόμο» (Hrushevskoho). Παρ' όλα

αυτά, οι δύο ηγέτες των γυναικών μονάδων λένε ότι οι πρωτοβουλίες τους έχουν υποστήριξη και από άνδρες.

«Πρότειναν ακόμη να ζωγραφίσουν τα κράνη μας. Πολλοί από αυτούς θα ήθελαν να ενταχθούν στην sotnya μας», υπερηφανεύεται η ακτιβίστης OIha Kostenko.

Μερικοί είναι εναντίον των γυναικών να αγωνίζονται. Ο Oleksandr Dorykevych, ένας ιερέας της ουκρανικής Ελληνικής Καθολική Εκκλησίας που λειτουργεί στο EuroMaidan, είναι ένας από αυτούς. Ο ίδιος λέει ότι οι γυναίκες δεν θα πρέπει να είναι πολεμιστές. Οι ρόλοι της μητέρας και της νοικοκυράς είναι οι πιο κατάλληλοι γι' αυτές, όπως πιστεύει .

«Οι γυναίκες στα οδοφράγματα το μόνο που θα κάνουν είναι να μας μπερδεύουν», λέει ο Anton Shevchuk, αναπληρωτής επικεφαλής της πρώτης sotnya του EuroMaidan. «Καλύτερα να είχαν καθίσει στο σπίτι να μαγειρέψουν» λέει.

«Αλλά αν οι αριθμοί των γυναικείων μονάδων λένε κάτι, τότε, αυτές οι συμπεριφορές δεν πτοούν τις γυναίκες. Έχουμε λάβει 30 κλήσεις την ημέρα, με αιτήματα να ενταχθούν στην μονάδα . Εγώ μόλις που έχω χρόνο για να απαντήσω τις κλήσεις», η Panukhnyk λέει .

«Θα φοράμε προστατευτικά και ασπίδες την επόμενη εβδομάδα», λέει η Kostenko. «Οι ασπίδες θα είναι σε σχήμα καρδιάς, διότι θα φανεί πιο όμορφο».

Και οι 2 μονάδες παραμένουν έξω από την επίσημη δομή αυτοάμυνας του EuroMaidan. Λένε ότι αντιπαθούν την αυστηρή ιεραρχία και την πολιτική της[1].

«Είμαστε απόλυτα εναντίον της πολιτικής», λέει η OIena Kozhevnikova, μέλος της μονάδας της Panukhnyk. «Διαμαρτυρόμαστε κατά των διακρίσεων και αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματά μας».

Η Krat λέει ότι οι γυναίκες από το σχηματισμό της είναι απογοητευμένες από τους ηγέτες της αντιπολίτευσης και δεν τους υποστηρίζουν.

«Εκκένωσαν το Υπουργείο Αγροτικής Πολιτικής , αλλά δεν θα επιτρέψουμε στην αντιπολίτευση να δώσει πίσω το στρατηγικό κτίριο του Δημοτικού Συμβουλίου του Κιέβου», η Krat λέει συναισθηματικά. «Είμαστε έτοιμες να πολεμήσουμε για τα συμφέροντα του EuroMaidan μέχρι το τέλος».

[Στμ] Το αρχικό κείμενο εδώ ενώ σύμφωνα με άλλο άρθρο τα μαθήματα αυτά γίνονται μέσα στο κατειλημμένο κτήριο του "Οίκου της Ουκρανίας" το οποίο πρόσφατα δέχτηκε επίθεση, χωρίς να είναι σαφές από ποιους, από μπράβους της κυβέρνησης ή ακροδεξιούς του Μαϊντάν. Το δεύτερο κείμενο το οποίο εξηγεί και την στάση των ανδρών περισσότερο είναι εδώ

Κείμενο 2

Είναι το Μαϊντάν μια ακροδεξιά εξέγερση; Ποιος ο ρόλος της δημοκρατικής οπτικής σε αυτό; Που διασταυρώνεται ο «αντιφασισμός» με την δημοκρατική οπτική;

Συλλογική δήλωση από ειδικούς στο θέμα του ουκρανικού εθνικισμού σχετικά με το ρόλο των ακροδεξιών ομάδων στο κίνημα διαμαρτυρίας της Ουκρανίας, και μια προειδοποίηση

για τις ρωσικές ιμπεριαλιστικές βλέψεις που εξυπηρετούν οι επιδράσεις ορισμένων δήθεν αντιφασιστικών αναφορών των ΜΜΕ από το Κίεβο

Είμαστε μια ομάδα ερευνητών που περιλαμβάνει ειδικούς στον τομέα των ουκρανικών μελετών περί εθνικισμού, και οι περισσότεροι, είμαστε από τους λίγους ειδικούς στον κόσμο για την μετασοβιετική Ουκρανική ριζοσπαστική δεξιά. Μερικοί από μας δημοσιεύουμε τακτικά σε έγκριτα επιστημονικά περιοδικά και ακαδημαϊκά έντυπα. Άλλοι κάνουν την έρευνά τους στο πλαίσιο των κυβερνητικών και μη – κυβερνητικές οργανώσεων που ειδικεύονται στην παρακολούθηση της ξενοφοβίας στην Ουκρανία.

Ως αποτέλεσμα των επαγγελματικών και ερευνητικών εμπειριών, γνωρίζουμε τα προβλήματα, τους κινδύνους και τις δυνατότητες της συμμετοχής ακροδεξιών ομάδων στις ουκρανικές διαμαρτυρίες. Μετά από χρόνια εντατικής μελέτης του θέματος, κατανοούμε καλύτερα από πολλούς άλλους σχολιαστές τους κινδύνους που η ακροδεξιά με τη συμμετοχή της συνεπάγεται για το EuroMaidan. Μερικές από τις κρίσιμες παρατηρήσεις μας σχετικά με τις εθνικιστικές τάσεις έχουν προκαλέσει θυμωμένες απαντήσεις από εθνικοκεντρικές στην Ουκρανία και την ουκρανική διασπορά που ζει στη Δύση .

Ενώ είμαστε επικριτικοί στις ακροδεξιές δραστηριότητες στο EuroMaidan, εμείς, παρ' όλα αυτά, έχουμε ταραχθεί από μια επικίνδυνη τάση σε πάρα πολλά διεθνή μέσα ενημέρωσης που ασχολούνται με τα πρόσφατα γεγονότα στην Ουκρανία. Ένας αυξανόμενος αριθμός εκτιμήσεων του ουκρανικού κινήματος διαμαρτυρίας, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, παραποιούν το ρόλο, τη θέση και τον αντίκτυπο της ακροδεξιάς μέσα στο κίνημα διαμαρτυρίας της Ουκρανίας. Πολυάριθμες εκθέσεις ισχυρίζονται ότι το φιλοευρωπαϊκό κίνημα είναι , θα οδηγηθεί ή αναληφθεί από ριζοσπαστικές εθνικοκεντρικές ομάδες του περιθωρίου . Μερικές παρουσιάσεις έχουν δημιουργήσει την εσφαλμένη εντύπωση ότι οι εθνικιστικοί φορείς και οι ιδέες τους βρίσκονται στον πυρήνα ή τιμόνι της ουκρανικής διαμαρτυρίας. Γραφικές εικόνες, ζουμερά αποσπάσματα, σαρωτικές συγκρίσεις και θολές ιστορικές αναφορές έχουν μεγάλη ζήτηση.... Συνδυάζονται με μια δυσανάλογη προσοχή ενός ιδιαίτερα εμφανούς, αλλά πολιτικά μικρού τμήματος εντός του μωσαϊκού που αποτελείται από τις εκατοντάδες χιλιάδες των διαδηλωτών με διαφορετικά κίνητρα , υπόβαθρο και τους στόχους.

Τόσο η βίαιη και μη – βίαιη αντίσταση στο Κίεβο περιλαμβάνει εκπροσώπους από όλα τα πολιτικά στρατόπεδα, καθώς και μη – ιδεολογικοποιημένα άτομα που μπορεί να έχουν προβλήματα στο να τοποθετήσουν κάπου τους εαυτούς τους πολιτικά. Δεν είναι μόνο οι ειρηνικοί διαδηλωτές, αλλά και εκείνοι που χρησιμοποιούν ραβδιά, πέτρες, ακόμα και βόμβες μολότοφ, στην αντιπαράθεση τους με την αστυνομία και τις ειδικές μονάδες και την κυβέρνηση -είναι ένα ευρύ κίνημα που δεν είναι κεντροποιημένο κάπου. Οι περισσότεροι διαδηλωτές έγιναν βίαιοι μόνο σε απάντηση στην αυξανόμενη αστυνομική αγριότητα και τη σκλήρυνση του καθεστώτος Γιανουκόβιτς. Οι διαδηλωτές περιλαμβάνουν φιλελεύθερους και οι συντηρητικούς , σοσιαλιστές και τους ελευθεριακούς, εθνικιστές και κοσμοπολίτες, Χριστιανούς, μη Χριστιανούς[2] και άθεους .

Είναι αλήθεια ότι , οι βίαιοι και μη βίαιοι διαδηλωτές περιλαμβάνουν επίσης μια ποικιλία και των δύο- ακροδεξιάς και ακροαριστεράς . Ωστόσο , το κίνημα ως σύνολο αντανάκλα απλώς το σύνολο του ουκρανικού πληθυσμού , νέοι και γέροι . Η σημαντική έμφαση στους ακροδεξιούς σε διεθνή μέσα ενημέρωσης είναι , ως εκ τούτου , αδικαιολόγητη και παραπλανητική . Μια τέτοια υπερ- εκπροσώπηση μπορεί να έχει να κάνει περισσότερο με την σκανδαλοθηρική συναισθηματική αντίδραση που προκαλούν τα εθνικοκεντρικά

συνθήματα , τα σύμβολα και οι στολές από ό, τι με την πραγματική κατάσταση.

Υποψιαζόμαστε ακόμη ότι, σε ορισμένες ημιδημοσιογραφικές αναφορές, ιδίως εκείνων του Κρεμλίνου, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η υπέρμετρη προσοχή στα ακροδεξιά στοιχεία στο κίνημα διαμαρτυρίας της Ουκρανίας δεν έχει καμία σχέση με αντιφασισμό. Παραδόξως, η παραγωγή, οι προκαταλήψεις και η διάδοση των εκθέσεων αυτών οδηγούνται από μια «αυτοκρατορική μορφή» υπερεθνικισμού[3]– στην περίπτωση αυτή, της Ρωσίας. Με αυτό ουσιαστικά απαξιώνει μία από τις πιο εντυπωσιακές μαζικές δράσεις πολιτικής ανυπακοής στην ιστορία της Ευρώπης, και τέτοιες εκθέσεις βοηθούν να παρέχουν ένα πρόσχημα για πολιτική ανάμιξη της Μόσχας, ή ίσως, ακόμη και για μια στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας στην Ουκρανία, όπως και στη Γεωργία το 2008. (Σε ένα αποκαλυπτικό blog , ο Anton Shekhovtsov έχει λεπτομερώς πρόσφατα τις δραστηριότητες ορισμένων προφανώς υπέρ του Κρεμλίνου ιδρυμάτων, τις συνδέσεις και τους συντάκτες. Βλέπε «ρωσικό δίκτυο πίσω από αντιουκρανική εκστρατεία δυσφήμισης» στο <http://anton-shekhovtsov.blogspot.com/2014/02/pro-russian-network-behind-anti.html>. Πιθανώς υπάρχουν περισσότερα από αυτά).

Υπό το φως αυτών των απειλών, καλούμε τους σχολιαστές, ιδίως εκείνους που αφορούν την πολιτική αριστερά, να είναι προσεκτικοί όταν εκφράζουν δικαιολογημένη κριτική κατά της ριζοσπαστικής Ουκρανικής ακροδεξιάς. Οι πιο πολλές κινδυνολογίες σχετικά με το EuroMaidan είναι πιθανό να χρησιμοποιηθούν από «πολιτικούς τεχνοκράτες» του Κρεμλίνου για την υλοποίηση των γεωπολιτικών τους σχεδίων. Με την παροχή ρητορικών πυρομαχικών για τη μάχη της Μόσχας κατά της ανεξαρτησίας της Ουκρανίας, η κινδυνολογία αυτή βοηθάει ακούσια μια πολιτική δύναμη η οποία είναι μια πολύ πιο σοβαρή απειλή για την κοινωνική δικαιοσύνη, τα δικαιώματα των μειονοτήτων και την πολιτική ισότητα από ότι όλοι οι εθνικιστές της Ουκρανίας μαζί.

Καλούμε επίσης τους δυτικούς σχολιαστές να δείξουν συμπάθεια σε ένα κράτος που είναι πολύ νέο , όχι ενοποιημένο και υπό σοβαρή εξωτερική απειλή. Η εύθραυστη κατάσταση στην οποία το έθνος της Ουκρανίας εξακολουθεί να θεωρεί τον εαυτό του και τις τεράστιες επιπλοκές της καθημερινής ζωής σε μια τέτοια μεταβατική κοινωνία, μπορεί να γεννήσει μια ολόκληρη ποικιλία από περίεργες , καταστροφικές και αντιφατικές απόψεις, συμπεριφορές και συζητήσεις. Η υποστήριξη του φονταμενταλισμού, του εθνοκεντρισμού και υπερεθνικισμού μπορεί μερικές φορές να έχουν να κάνουν περισσότερο με τη μόνιμη σύγχυση και καθημερινές ανησυχίες των ανθρώπων που ζουν κάτω από τέτοιες συνθήκες από ό,τι με τις βαθύτερες πεποιθήσεις τους.

Ακολουθούν οι υπογραφές ... το κείμενο εδώ

ΥΓ: Τη στιγμή που γράφετε αυτό το κείμενο [τρίτη 18/2/2014], νέες σφοδρές συγκρούσεις ξεσπούν μπροστά από το κοινοβούλιο, ενώ αρκετές από τις καταλήψεις κυβερνητικών κτηρίων έχουν λήξει, και βρίσκονται-θεωρητικά τουλάχιστον-από χτες στα χέρια πάλι των υπαλλήλων και των διευθυντών οι οποίοι δηλώνουν ότι σε όλα τα κτήρια έχουν γίνει απαλλοτριώσεις εξοπλισμού και εγγράφων.

πηγή: A ruthless critique against everything existing

[1] Στο Μαϊντάν μερικές από τις ομάδες περιφρούρησης σχημάτισαν μια ιεραρχική/γραφειοκρατική δομή, κυρίως με τη βοήθεια βουλευτών της αντιπολίτευσης. Σε αυτή τη “δομή” συμμετέχουν άτομα του περιβόητου πλέον “Δεξιού τομέα” και έχει

προκαλέσει αρκετές αντιδράσεις μεταξύ των διαδηλωτών.

[2] Υπάρχουν αναφορές και συνέντευξη ουκρανών Εβραίων που συμμετέχουν στις ομάδες περιφρούρησης.

[3] Εδώ ο συγγραφέας εννοεί την αντίληψη του *samoderzavie*, μια από τις βασικότερες πολιτικές αντιλήψεις της Ρωσίας και της Ουκρανίας, που ανάγεται στην προϊστορία αυτών των περιοχών πριν τη συγκρότησή τους σε έθνη, που θέλει τον ανώτατο άρχοντα να έχει-να πρέπει να έχει- απόλυτη εξουσία, ή τουλάχιστον να δείχνει έτσι.